

dingen, die niet ten volle in overeenstemming zijn met datgene waaraan destijds hoogleeraren, predikanten, ouderlingen en kandidaten moesten beloven in alles wel conform te zijn.

Ook hier dus een erkenning als van den Kamper kerkeraad.

Maar „agitatie” is een bepaalde zonde; prof. Holwerda heeft laten zien wat dit woord beteekent. Is ze gepleegd, dan zal het moeten gezien en erkend worden. Maar zolang de één agitatie noemt, wat de ander gehoorzaamheid acht te zijn, zal moeten worden onderzocht, en niet in het vage gezucht.

K. S.

De Theologische Hoogeschool gedurende haar 94ste levensjaar ¹⁾

Wanneer we, voor we overgaan tot het verrichten van die handeling terwille waarvan deze samenkomst in eerste instantie werd belegd 't nu in het verleden verzonken Schooljaar nog even overzien, rijst boven alles, wat van het daarin geschied in onze herinnering voortleeft, uit, die daad van onzen hemelschen Vader, waardoor Hij Professor Doctor Saekle Greijdanus uit het lichaam onzer School loscheurde en overbracht in zijn heerlijkheid.

Inderdaad zoo hebben we het beleefd: Prof. Greijdanus werd op den 19den Mei van het vorig jaar uit de School losgescheurd. Voor ruim dertig jaar was hij als een vreemde in haar corpus ingelijfd. Greijdanus was immers een trouw zoon der Doleantie en de Vrije Universiteit was zijn alma mater. En daarom en zoo was de School voor hem en hij voor de School een vreemde. Ze hadden elkaar voorheen zelfs nimmer ontmoet! Maar zijn komst voorspelde door de wijze waarop zij een feit werd, aanstonds veel goeds. Vooreerst werd in Greijdanus, met groote eenstemmigheid, tot hoogleeraar gekozen een geloovig, zichzelf volkomen wegcijferend dienaar des woords, die, hoog begaafd doctor theologiae, rusteloos had gestudeerd. Hij nam voorts zijn benoeming aan de Theologische Hoogeschool niet aan in de overweging, dat dit instituut noodgedwongen in het leven moest worden gehouden, zoolang een koppige minderheid zich aan het synodale besluit om haar op te heffen niet wilde conformeren. Neen, hij zag voor onze Hoogeschool een eigen en onmisbare functie en roeping ten behoeve van de kerk Gods. En in die overtuiging zei hij rustig en krachtig ja tot de kerken, die hem voor deze nieuwe taak riepen. En toen hij in December 1917 zijn ambt aanvaardde was zijn inaugureele rede van het begin tot het eind een krachtig belijden van de waarachtigheid van het geschreven woord Gods óók en juist in de wereld van de theologische wetenschap.

Zulk een inkomen en opgenomen worden in het leven der School gaf grond voor het koesteren van groote verwachtingen. En we mogen het nu in waarheid en oprechtheid verklaren: Greijdanus en de School zijn een eenheid geworden, zoo innig als misschien nimmer te voren één van de hoogleeraren met haar heeft gevormd. Hij heeft de School en in haar de kerken nimmer teleurgesteld. Ook niet in de jaren toen de zwaarste crisis, welke de School ooit heeft moeten doorworstelen, een crisis, waarin ontrouw aan de kerk en dus ondergang haar bedreigde. Greijdanus heeft hard, goed, trouw, geloovig gearbeid. En zoo is hij, dat nederige kind Gods, dat alleen maar dienaar van God en al diens kinderen begeerde te zijn een gróóte geworden in den kring der School en evenzoo in de wereld van de theologische wetenschap. Hij blijft ons onvergetelijk.

Een schoone en stijlvolle herinnering aan zijn arbeid en geloof heeft Prof. Greijdanus ons nagelaten voor eerst in zijn bibliotheek, die hij aan de School legateerde en die als een eigen, afgerond onderdeel van onzen boekenschat zal blijven voortbestaan, maar niet minder, in de stichting: het Greijdanus-Kruithoffonds, die bij testamentaire beschikking in het leven werd geroepen. De kerken — zoo zei hij kort voor zijn sterven — hebben het mij mogelijk gemaakt de studie tot de promotie toe te voltooien. De kerken hebben mij altijd aan stoffelijk goed gegeven wat voor mijn levensonderhoud en arbeid noodig was. Al wat bij mijn heengaan daarvan overig is zal ik daarom aan die kerken teruggeven. En dan speciaal om ze te helpen bij de verwerving van predikanten ook uit die broeders, welke de kosten van de voorbereiding daartoe zelf niet kunnen dragen.

Wij hebben dit aangehoord en eerbiedig gedacht: dat is Greijdanus!

Toen de scriba der Curatoren op een van de laatste vergaderingen van dat college zijn concept-verslag over het voorbijgegangene cursusjaar voorlas, zei hij o.a.: Prof. Greijdanus zal moeilijk vervangen kunnen worden. Mogelijk zal hij onder Gods zegen wel worden opgevolgd.

Het is mij een oorzaak van groote vreugde en dank thans te mogen gewagen van den zegen des HEEREN ons in het zoeken van den opvolger van Prof. Greijdanus geschonken. Zonder dat één enkele wanklank werd vernomen, mocht alle arbeid worden verricht,

welke in de benoeming van Dr H. J. Jager tot hoogleeraar in de Nieuwtestamentische vakken door de Generale Synode van Amersfoort resulteerde. Wij heeten hem reeds in deze samenkomst hartelijk welkom, en hem de verzekering gevende van een open hart voor hem en zijn gezin, bevelen wij hem met het oog op zijn zeer gewichtigen arbeid Gode en zijn genade aan.

Wat voorts den gang van het Schoolleven gedurende het, voor ditmaal met een paar maanden verlengde, 94ste levensjaar betreft: we mochten ons met het oog daarop verheugen in de heerlijkheid van het alledaagsche — waarbij ik zoowel op verheugen als op heerlijkheid het accent zou willen leggen.

In het Curatorium vonden enkele mutaties plaats. Ds B. A. Bos, die wegens verhuizing ophield curator te zijn, werd vervangen door Ds C. Vonk van Schiedam. Friesland, oorspronkelijk ook voor de curatoraanwijzing gecombineerd met Groningen, zond thans een eigen deputaat-curator in Ds J. Hettinga van Harlingen. In het Stichtingsbestuur dat met blijvende toewijding zijn arbeid verrichtte, vond geen wijziging plaats.

Gedurende het nu voorbijgegangene jaar werden de namen van 21 studenten in het Album der School ingeschreven. Zeven kandidaten meldten zich bij ons met het oog op de studie voor het doctoraal examen. Gerecenseerd werden 113 inschrijvingsbullen. Daaronder waren er 79 van aspiranten voor het candidaatsexamen, terwijl er 34 toebehoorden aan sollicitanten naar den doctorshoed. Het aantal studenten bedraagt derhalve momenteel 132.

Omtrent de bedoening der studenten, voor zoover die een moment van het leven der School uitmaakt, behoeft niets bijzonders te worden gememoreerd, hetgeen steeds het beste is van wat daarover kan worden meegedeeld.

Een belangrijke wijziging in de personeelsbezetting vormde de aftreding van Prof. Schilder als bibliothecaris. Op zijn verzoek, ingediend onder den druk van te onvangrijken arbeid, ontving de grondlegger van onze bibliotheek een, om zijn persoon graag gegund, maar vanwege zijn verdiensten op dit gebied noode verleend, eervol ontslag. De curatoren benoemden op voorstel van het college van hoogleeraren tot zijn opvolger Prof. Deddens. Bibliophilie en bibliophaag van aanleg is het beheer over ons boekenkapitaal in zijn handen ongetwijfeld veilig. Voorts is de bibliotheek

een voorwerp van aanhoudende vreugde in onze Schoolwereld. Gestadig groeit zij. En met boeken van groote waarde. Als ik memoreer, dat juist „Migne” werd besteld weet elk insider in welke richting en met welk een vaart ons boekenbezit wast. Het Dames-Comité doet met kleine middelen wonderen. Door den arbeid daarvan wordt onze bibliotheek in zeer bijzonderen zin een „volksbibliotheek”. Ze is immers geheel en al een geschenk van het Gereformeerde volk. En door den noesten arbeid van den conservator wordt ze ook een steeds bruikbaar instrument in het Schoolbedrijf.

Wanneer wij den conservator noemen, denken wij als vanzelf ook aan den anderen functionaris, die eveneens van 's morgens vroeg tot 's avonds laat in het gebouw der School aanwezig is en zijn werk niet minder „van harte” verricht: niet graag zou ik vergeten den pedel te danken voor den velerlei arbeid, welken hij, met assistentie van zijn vrouw, ten bate der School verzet en den onwaardeerbaren steun, welken hij een onervaren rector bood.

Tenslotte moge ik nog vermelden, dat de rector op den 5ten September van het vorige jaar in de gelegenheid werd gesteld H.M. Koningin Juliana in het Koninklijk Paleis te Amsterdam geluk te wenschen ter gelegenheid van haar troonsbestijging.

De voor mij meest begeerlijke onder de vele plichten van een rector is die van het overdragen van zijn waardigheid aan zijn door de Curatoren benoemden opvolger in deze functie. Ik heb het rectoraat steeds als een schoon ambt beschouwd, wanneer en zoolang een ander daarmee was bekleed. Dat ik van die schoonheid thans weer mag gaan genieten is mij een oorzaak van vreugde. En dat dit mag geschieden, nadat ik het rectoraat aan U, collega Holwerda heb overgedragen verdiept mijn vreugde niet weinig. Ik zal niet zeggen waarom wij, uw collega's, U met vreugde en vol vertrouwen deze „exousia” zien overnemen. Men zou terecht opmerken: zwijg gij maar stil, wij weten het ook wel. Ik moge U alleen verzekeren, dat de last die op U wordt gelegd een lichte is. Is het soms moeilijk leiding te geven in een gemeenschap van werkers, waarin ongedwongen steeds een sterke eenheid des geestes openbaar wordt? Met de bede dat God, Die den weg van deze School heeft gemaakt tot een lichtspoor van zijn genade, haar in al haar arbeid ook onder Uw rectoraat moge houden in de gehoorzaamheid aan zijn woord, draag ik U het rectoraat over. — Ik heb gezegd.

C. V.

DE CRISIS VAN HET GEZAG

in het bedrijfsleven (XVI)

POLITIEK EN SOCIAAL LEVEN

In zulk spreken van „de mensch meer waard dan goud”, zooals in ons vorig artikel signaleerd, schuilt het gevaar, dat wij in humanistische, zij het dan ook z.g. christelijk-humanistische wateren verzeild raken en de bedding, waarin de Heilige Schrift ons leidt, verlaten. De mensch toch heeft in zich zelf en op zich zelf geen waarde, hij ontleent zijn waarde alleen aan God, die hem schiep en hem met heerschappij bekleedde. Wanneer de mensch vergeleken wordt met hemel, maan en sterren, het werk van Gods vingeren, en door Hem bereid, dan belijdt de geloovige zelfs: „Wat is de mensch, dat Gij zijner gedenkt, het menschenkind, dat Gij naar hem omziet” (Psalm 8:5 in de vertaling van de Korte Verklaring, uitgave Kok, Kampen). Wanneer voorts de dichter van dien achtsten Psalm gewaagt van de waarde van den mensch en de hem verleende opdracht, dan plaatst hij die beschouwing geheel binnen het raam van de lofverheffing: O HEERE, onze Heere, hoe heerlijk is Uw Naam op de gansche aarde! Daar begint hij mee (vers 2), en daar eindigt hij mee (vers 10). Het volle licht en het uitsluitende accent valt op God den Schepper en Onderhouder. Die den mensch „doet heerschen over de werken Zijner handen” en Die „alles onder zijn voeten gezet heeft” (vers 7).

Het past ons dan ook alleen zoo te spreken van de „waarde” van den over Gods scheppingsgoederen geplaatsten rentmeester, dat alleen God de Eigenaar daarvan eer en heerlijkheid ontvangt.

Zeer zeker moeten wij hierbij ook bedenken, dat dit rentmeesterschap van den mensch ten gevolge van de zonde geschonden en gebrekkig optreedt, en in deze wereld niet tot die volle ontplooiing komen kan, welke in den staat der rechtheid gegeven was, en, bij voortduur daarvan, tot steeds heerlijker openbaring zou zijn gekomen. Vandaar dan ook, dat de schrijver van den Hebreërbrief, dezen achtsten Psalm citeerende, opmerken moet: „Doch nu zien wij nog niet, dat hem alle dingen onderworpen zijn” (Hebr. 2:8). De mensch als rentmeester Gods met de oefening van zijn heerschappij, waarvan zelfs geldt „want daarin, dat Hij hem alle dingen onderworpen heeft, heeft Hij niets uitgelaten dat hem niet onderworpen zij” (Hebr. 2:8b), is een door de zonde geschonden en schendende mandataris, een hopelooze knoel, die er uit zichzelf niets van terecht brengt. Daarom is er ook alleen in het licht van het door Christus verrichte verzoenings- en herstellingswerk weer uitzicht gekomen voor de herstelling, óók van dat volle rentmeesterschap, is het in Hem thans reeds hersteld. Daarom laat de schrijver van den Hebreërbrief op

deze zooeven geciteerde woorden ook volgen: „Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eere gekroond.” (Hebr. 2:9a). Terwijl van ons menschen als rentmeester Gods nog moet gelden, dat niet gezien wordt dat ons alle dingen onderworpen zijn, geldt van Christus in vollen omvang dat woord van Psalm 8:7b: „Gij hebt alles onder zijn voeten gezet”. Zoo schrijft de apostel tot tweemaal toe in 1 Cor. 15 vs 27a en Efeze 1:22, dat God „alle dingen Zijn voeten onderworpen heeft”. In Hem glorieert weer ten volle de Rentmeester Gods, Die Zijn ambtsdienst zuiver en volledig volbrengt. Hij werkt er nog dagelijks aan om alles aan Zich als Rentmeester Gods te onderwerpen. „En wanneer Hem alle dingen zullen onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf onderworpen worden Dien, Die Hem alle dingen onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen” (1 Cor. 15:28). Hij, Christus onze Heer, heeft door de genade Gods voor allen den dood gesmaakt, opdat Hij als leideman hunner behoudenis door lijden heen volmaakt zijnde door Hem, om Wien en door Wien alle dingen bestaan vele zonen tot heerlijkheid zou brengen. Want Hij, die heiligt en zij, die geheilgd worden zijn allen uit één; daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen (Naar Hebr. 2:10 en 11). Zoo komt ook het bij de Schepping gegeven rentmeesterschap van den mensch en de mogelijkheid tot zuivere en volledige uitoefening daarvan, in onderworpenheid aan God, weer vrij door het eenige en volkomene offer van den Zoon van God.

Tot de uitoefening van het rentmeesterschap zijn maar niet bepaalde menschen, doch is ieder mensch geroepen. Deze gedachte vraagt nu onze aandacht. Aan elk der menschen heeft God iets toebetrouwd en over dat toebetrouwd deel is elk van hen tegenover God den Eigenaar aansprakelijk en rekening en verantwoordig verschuldigd. De mensch is reeds rentmeester ten aanzien van hetgeen God hem in gaven van lichaam en geest toebetrouwd, want, zooals reeds opgemerkt, reeds daarin gaf God hem als zijn schepsel iets in heerschappij, waarvan Hij Eigenaar is gelijk van heel den mensch. En bovendien geeft God aan een elk zijn voor hem bestemde deel, hetzij veel of weinig, aan andere scheppingsgoederen in beheer.

Wanneer wij zoo uit de Heilige Schrift weer leeren, hoe wij den mensch als rentmeester Gods moeten beschouwen en erkennen, dan ontdekken wij ook het onzuivere en verkeerde van beschouwingen, waarbij voor den arbeider een deel van het rentmeesterschap van den óndernemer wordt opgeëischt, opdat hij ook deel zou kunnen hebben aan dat rentmeester zijn. Wij hebben hierbij b.v. het oog op hetgeen in het num-

¹⁾ Het hierna volgende is de vermelding van de lotgevallen van de Theologische Hoogeschool, zooals deze door Prof. Veenhof werd gegeven bij de overdracht van het rectoraat op 8 Februari j.l.

mer va
ven wa
leeraar
medez
„Wann
rentme
arbeid
alle
dan
om e
a ch
dus,
aan d
mer,
ontplo
Doch
voorbi
mensch
aandea
heeft.
stater
die wa
den me
zoo zee
kig doe
God as
schap
de aa
grote
in deze
zoolw
goederv
dag tre
Door
en dit
der de
van Zij
arbeid
tot „m
kel een
ring he
rentme
werd, r
opzet d
blijk g
mensch
arbeid
arbeid
Die re
taak en
Die he
daarbo
ven om
den he
een ark
van het
mer,
woorden
scheppi
zijn eig
volle re
Om ren
geheel
b.v. de
dernem
gede
ons, om
deninge
voegde
over Ge
genover
worden

Een n China

Sedert
Rusland
welkom
een Groe
medewer
trok hij
van Beu
lezers v
taria van
Bij die
die de Y
socialist
heit, ten
is in zijn
Veel v
Dr Eddy
punten,
en ander
tijdschri

„Te
handbe
en de
voor h
klaard
en an
„Er h
staan”
alle ge
gericht
loof ve

onze School- van groote e" werd be- in met welk ames-Comité den arbeid zonderen zin el en al een in door den ze ook een schoolbedrijf. denken wij is, die even- laat in het rk niet min- ik vergeten beid, welken e der School ken hij een de rector op in de gele- lina in het te wensen 5- vele plichten gen van zijn i benoemden raat steeds r en zo lang n die schoon- mij een oorde- leden, nadat verda heb t weinig. Ik U met vreug- a overnemen. aar stil, wij rkeken, dat te is. Is het gemeenschap s een sterke : de bede dat gemaakt tot haar arbeid n de gehoor- het rectoraat C. V.

AL LEVEN

olgen: „Maar te gekroond." ben als rent- let gezien en zijn, geldt t woord van roeten gezet". in 1 Cor. 15 gen Zijn voe- ert weer ten btsdienst zui- nog dagelijks jods te onder- zullen onder- onderworpen worpen heeft, 15:28). Hij, de Gods voor leidsman hun- kt zijnde door i bestaan vele t Hij, die hel- llen uit één; ers te noemen ok het bij de n den mensch ge uitoefening weer vrij door loop van God. sterschap zijn ieder mensch ize aandacht. ebetrouwd en hen tegenover ening en ver- is reeds rent- hem in gaven t, zooals reeds als zijn schep-enaar is gelijk t God aan een zeel of weinig, eer.

it weer leeren, ds moeten be- rijk ook het on- t, waarbij voor sterschap v a n scht, opdat hij ntmeester zijn. en in het num-

mer van 3 April 1948 van 't dagblad „Trouw" geschre- ven werd door dr F. L. van Muiswinkel, thans hoog- leeraar aan de Vrije Universiteit, onder den titel: „Is medezeggenschap een hersenschim?" Wij lezen daar: „Wanneer het waar is, dat het uitoefenen van het rentmeesterschap de volle ontplooiing brengt van den arbeidenden mensch, dan geldt zulks niet alleen voor den ondernemer maar dan mag ook de arbeider vragen om een deel van dat rentmeesterschap". (Spatieering van mij, G.) Dit beteekent dus, dat wanneer die arbeider geen deel zou krijgen aan dat rentmeesterschap van den onderne- mer, hij geen rentmeester zou zijn, niet tot zijn volle ontplooiing zou kunnen komen als arbeidende mensch. Doch zoo denkende en sprekende gaat men geheel voorbij aan het feit, dat die arbeider zelf, gelijk ieder mensch die geboren wordt, rentmeester is en zijn eigen aandeel aan dat rentmeesterschap van God ontvangen heeft. Het is dan ook wel merkwaardig te moeten con- stateeren, dat zij, die er zoo om roepen, dat men toch die waarde van den mensch en dat „menschelijke in den mensch" in rekening zal brengen, zelf in dit stuk zoo zeer te kort schieten, dit althans zelf zoo gebrek- kig doen, dat zij niet meer zien, dat juist daarin, dat God aan een elk aan deze taak van dat rentmeester- schap zijn deel, zijn eigen voor hem bestem- de aandeel heeft gegeven, Gods heerlijkheid in de groote variatie van taakstellingen in den opzet daarvan „Babylonisch" noemen, omdat het geen blijk geeft rekening te houden met dit feit, dat ieder mensch krachtens de Scheppingsopdracht, dus ook de arbeider in de onderneming, rentmeester Gods IS, de arbeider als arbeider, de ondernemer als ondernemer. Die rentmeester moet zich evenwel bij zijn eigen taak en opdracht houden in gehoorzaamheid aan God, Die het al beschikt, en moet niet gaan streven om daarboven uit te gaan, want dat is in wezen een stre- ven om een toren te bouwen, welks opperste tot in den hemel reikt. Wij willen dan ook niets weten van een arbeider die komt vragen hem een deel te geven van het rentmeesterschap van den onderne- mer, waarvoor de schrijver blijkens de geciteerde woorden het pleit voert. Dat is revolutie in Gods schepping. Ieder mensch heeft als rentmeester Gods zijn eigen opdracht en verantwoordelijkheid, is ten volle rentmeester over hetgeen God hem toebetrouwd. Om rentmeester te kunnen zijn, is het dan ook in het geheel niet noodig, dat hij als arbeider in loondienst b.v. deel krijgt aan het rentmeesterschap van den onder- nemer. Wij werpen dan ook deze gedachte van dat gedeelte rentmeesterschap verre van ons, omdat het in feite is inbreuk maken op Gods or- deningen voor het leven, waardoor niet alleen de be- voegdheid, maar ook de verantwoordelijkheid tegen- over God als Opdrachtgever en Eigenaar en ook te- genover de medemenschen, dubieus en onzeker gaan worden en onvast van begrenzing. P. GROEN.

ZENDING EN EVANGELISATIE

Een niet geplaatst artikel: China, Mott, etc. (II)

Sedert 1922 is Dr Eddy herhaalde malen in Sovjet- Rusland geweest, alwaar hij in 1926 (in Moskou) bijzonder welkom geheeten werd, toen hij verscheen als Hoofd van een Groep „pink" (het neusje van den zaai) Y.M.C.A.- medewerkers en anderen. Eerst kort geleden (in 1931) trok hij zich terug uit het Verband der Y.M.C.A. (De Heer van Beusekom vergist zich dus als hij Dr Eddy aan zijn lezers voorstelt als een Amerikaansche Y.M.C.A.-secre- taris van bijzondere gaven en groote zeggingskracht). Bij die gelegenheid vernam men dat Sherwood Eddy, die de Y.M.C.A. gebruikte als kleed voor zijn pacifistische, socialistische, internationalistische, pro-Sovjet-bedrijv- heit, ten slotte dat kleed heeft afgeworpen en verschenen is in zijn waar of bijna waar karakter. Veel werd nadien geschreven, dat licht verspreidt over Dr Eddy's tegenwoordige religieuze en andere gezichts- punten, en ik kan de verzoeking niet bedwingen er het een en ander uit te voorschijn te halen, verzameld uit diverse tijdschriften en couranten:

„Te lang is de Bijbel beschouwd geworden als een handboek voor wettelijke voorschriften, wetenschap enz., en de Christenen hebben een durven prijs moeten betalen voor hun poging om hem als zoodanig te behouden" ver- klaarde Sherwood Eddyaan drie duizend studenten en andere toevoerders, in dekerk tegenwoordig. „Er heeft een samenzwering tot stilzwijgendheid be- staan" verklaarde hij. „Indien ge tracht dat boek voor alle gevallen pasklaar te maken, dan is de wereld reeds gericht. Ik wil niet, dat duizenden jongelieden hun ge- loof verliezen door van hen te verlangen dat zij een of

ander verouderd dogma zullen aannemen, dat aan dat boek ontleend is..... Zulke betwistbare dingen als de „Geboorte uit een maagd", „bloedverzoening", „opstan- ding des vleesch" kunnen wel ontbeerd worden; men kan ze persoonlijk gelooven of in twijfel trekken; het maakt geen verschil".

„Sherwood Eddy is thans één der meest te vreezen persoonlijkheden. Zijn welbekende vrijzinnigheid op re- ligieus standpunt, te beschouwen als ontrouw aan het Bijbelsche Geloof, en zijn voorspraak van het Commu- nisme in Rusland maken hem een geschikt bondgenoot van de anarchistische misdadigers in Californië, tegen wie het vonnis gewezen werd, dat hun duivelsche toe- leg verdiende".

„Op 27 Februari 1927 hield Dr Sherwood Eddy een lezing in den Erlanger Schouwburg te Chicago, in Illi- nois, waarin hij zijn theorieën over Rusland uitstippelde. Hij gaf toe, dat in dat land — en hij vond zulks natuur- lijk — vrijheid volslagen zoek is en atheïsme er voort- woekert, maar in hun stelsel waren zoo veel goede din- gen, dat de slechte er geheel door overschaduwd werden. Hij wees o.a. op het systeem van gemeenschapsdienst en niet voor eigen belang te werken, zoodat niemand daarginds zijn evenmenschen kan exploiteeren, en waar geen kleurlingen bestaan, want alle rassen zijn er gelijk".

„Naar aanleiding van verdere uiteenzettingen omtrent zijn sympathieën voor Sovjet-Rusland, o.a. bij gelegen- heid eener receptie ten huize van Mevr. Olga Kameneva, Directrice van het Bureau voor Culturele Doelinden, te Moskou, alwaar hij de verklaring aflegde, dat haar land werkelijk het enige was, waarin de mensch niet werd uitgebuit en ook het enige land, dat werkelijk opkwam voor vrijheid en gerechtigheid in China, zond

PSALM 22 : 23-32

(vertaling N.B.G.).

Gij antwoordt mij en 'k zing nu tot Uw eer. Gij, die God vrees, buigt met ontzag U neer. Ik loof in 't midden der gemeente', o HEER, Uw Naam mijn broed'ren. Verheerlijkt Hem, gij Jakobs nageslachten, die de ellendige niet wil verachten, want Hij verborg niet voor wie Hem gedachten zijn aangezicht.

'k Mag door Uw gunst in Uw gemeente staan, de velen, die U vreezen hooren 't aan hoe 'k de geloften, die ik heb gedaan U zal betalen.

Hoe zal verzadigd U de ootmoed eeren, het eind der aard' zal zich tot U bekeeren, elk volk zich buigen voor den Naam des uwe hart lev' op. [HEEREN,

Het Koninkrijk is onzen God en HEER, al wie in 't stof eens daalt, knielt voor Hem de volken en hun eed'len geven eer [neer, dien grooten Heerscher.

Het nakroost dient Hem en vertelt zijn krachten en zijn gerechtigheid aan komende geslachten, aan volk'ren, die nog hun geboorte wachten, daar Hij het deed.

A. v. B.

William Francis, President van de Chicago Y.M.C.A. een protest aan Adrian Lyon, Voorzitter van het Algemeen Bestuur, en aan Fred W. Ramsey te Cleveland, Presi- dent van den Nationalen Raad, met den eisch tot ver- werping der stellingen van Eddy, erbij voegend dat de Chicago-branch elke connectie met hem verbrak".

„Op 18 Februari 1931 sprak Eddy in de Depau-Univer- siteit bij gelegenheid van een gastmaal, hem door de Faculteit aangeboden. Na afloop daarvan sprak hij in de Kapel de studenten toe. Hij begon met zichzelf een out-and-out-socialist te verklaren, waarna hij het denk- beeld ontwierp van het stichten eener derde partij. Hij verkondigde als zijn geloofsbelijdenis daarvoor zijn voor- nemen te weigeren ooit de wapens op te vatten, al moest hij er ook de gevangenis voor in. Verder gaf hij een vol- ledig programma voor seksuele opvoeding en een ver- klaring van verschillende methodes om den aanwas van het kindertal te beperken, benevens een herziene be- schouwing over den godsdienst, gebaseerd op sociale rechtvaardigheid. Hij bood een aantal zijn werken over seksuele vraagstukken voor den halven prijs aan de studenten ten verkoop aan en mocht zich in een flinken afzet verheugen".

„Bij het gastmaal, hem aangeboden op 27 Januari 1931 bij gelegenheid van zijn ontslagname bij de Y.M.C.A. in het Commodore-hotel te New York maakte hij bekend zich aangesloten te hebben bij de Socialistische Partij..... De New York-Times van 28 Januari 1931 berichtte om- trent dit feestmaal, dat Y.M.C.A.-bestuursleden en ver- scheidsen op den voorgrond tredende personen uit de zakenwereld eenigszins onangenaam verrast waren bij het vernemen van Dr Eddy's voornemen om zich te storten in den strijd voor economische en politieke her- vorming, erkenning van Sovjet-Rusland, pacifisme, ge- boortebepijking en het inblazen van nieuw leven in den godsdienst".

„In de uitgave van 26 Juli van de „Christian Century" verscheen een artikel van de hand van Dr Eddy, waarin hij uitleg doet van zijn bekeering tot het liberalisme en den nadruk legt op ons „Imperialisme", betoogend dat sexueel-morale wetten van menscheijken oorsprong een onding zijn en dat de Jeugd aan eigen sexuele beger- ten ongebreideld moet kunnen voldoen. Hij wil de Ame-

rikaansche Moeder bevrijden van de heidensche en ver- ouderde manier van gezinsvorming".

Wat derhalve Dr Sherwood Eddy eenige tientallen jaren geleden moge geweest zijn, thans, dat is duidelijk genoeg, is hij uitgesproken modernist, voorstander van beperking van 't kindertal, lid der Socialistische Partij en een Sovjet- vriend. Dit behoort duidelijk verstaan te worden wegens den ernst van den toestand, die daaruit voortvloeit. Hierin feil gaan is onmogelijk, daartoe zijn de feiten te wel ge- fundeerd en onloochenbaar. Zij, in zendingakringen, die hun oogen wijd open houden, en niet in de allerlaaste plaats de verantwoordelijke leiders der Y.M.C.A. en van den Nationalen Christen-Raad, weten er alles van en kennen den man, zijn gezichtspunten en bedoelingen beter dan wie ook.

En toch, in weerwil van dit alles, was het het Nationaal Comité der Y.M.C.A., wier tegenwoordige Algemeene Se- cretaris is Dr David Yij, dat hem tot het houden eener campagne uitnodigde, en was het de Nationale Christen- Raad, die van ganser harte medewerking verieende. Het waren ook plaatselijke kerken, die haar deuren voor hem openden, het waren zendingen van vreemden landaard, die hem hun spreekgestoelte aanboden en het waren zen- dingsinrichtingen, die haar studenten onder zijn invloed brachten. Dit werd gedaan met volle kennis van zaken, nauwkeurig en met overleg.

Bij de opening der Campagne nam de „Chinese Recorder", een voornaam zendingschrift, uitgegeven door Dr Frank Rawlinson, het navolgende in zijn kolommen op: „Wij heeten den vurigen profeet van EEN NIEUWEN DAG welkom". Het bulletin van den Nationalen Christen- Raad, in welken Raad Dr C. Lobenstine en Dr Cheng Ching Yi een voornaam plaats innemen, kondigde zijn meetings aan als een EVANGELISATIE-CAMPAGNE. En toen de campagne in volen gang was, was het wederom hetzelfde officiële orgaan van den Nationalen Christen-Raad, dat hem in een hoofdartikel in de volgende bewoordingen be- wierookte: „Dr G. Sherwood Eddy — evangelist, schrijver, wereldreiziger en gedurende dertig inspannende jaren pro- feet en vertrouwd leider der Jeugd van vele naties — is thans aan zijn achtste bezoek aan China toegekomen". Met zichtbare genoegdoening vermeldde het Bulletin ver- der dat zes van Dr Eddy's boeken (waaronder „De uit- daging van Rusland" en „Sexualiteit en Jeugd") in het Chineesch vertaald geworden waren, gepubliceerd door de Y.M.C.A.-Pers en ver onder den kostprijs verkocht. Tot twaalf duizend deelen toe werden op één dag verkocht".

In hetzelfde bericht werd tevens vermeld dat een deel der gift van tien duizend goud-dollars — wederom voor dit fiscale jaar door „onzen goeden vriend Dr J. R. Mott" toegekend aan den Nationalen Christen-Raad ter verster- king van het Leiderschap der vijf jaren-beweging — in deze Eddy-Campagne verbruikt werd.

Onverantwoordelijk zou het zijn de oogen te sluiten voor dezen onheilvollen toestand en het is evenmin in het wel- begrepen belang der zaak van Christus om feiten als de bovenvermelde weg te doezelen. Ongetwijfeld is het meeren- deel der zendingen bedrukt en bedroefd over dezen staat van zaken en ongerust over de toekomst der Chinese Kerk, hetgeen wel een hoopgevend teken is, maar niet genoeg op zichzelf. Bloot medelijden met deze duizend- tallen jonge mannen en vrouwen, die, door een oproep met valschen Christelijken schijn daartoe bewogen, de kana loopen om, als God het niet verhoedt, slachtoffer te worden van dit onverantwoordelijk leiderschap, treft geen doel wanneer er niet iets meer gedaan wordt. Het feit blijft en 't moet vierkant onder de oogen durven gezien te worden, dat een aan schuld grenzende verantwoordelijk- heid op de schouders drukt van hen, die deze campagne hebben mogelijk gemaakt en gefinancierd dan wel lijdelijk toezagen.

RECHTSTREEKS VERANTWOORDELIJK zijn in de eerste plaats het Nationaal Comité der Y.M.C.A. en de Leiders van den Nationalen Christen-Raad van China, maar EVENZEER die kerken en inrichtingen, die Dr Eddy tot zijn optreden uitnodigden. Geen woorden zijn streng genoeg om de houding dezer misleide Leiders af te keuren en hartelijke instemming kan betuigd worden met hetgeen de uitgever van „The Biblical Recorder" zegt, die, aanhalende 's Konings Zaak, zegt: „Laten wij God bidden om Dr Eddy en zijn aanhangers te berispen, hen berouw- vol op de knieën te brengen, of anders hen te verhinderen in het voortzetten van hun ziele-vernielend werk".

Maar INDIRECT zijn ook verantwoordelijk de particu- liere Zendingenootschappen in het Moederland, en zij die uit eigen beweging steun verleenen voor de zending en daardoor de handelwijze van den Nationalen Christen-Raad en daaraan verwante Organisaties mogelijk maken. Meer dan ooit is het daarom noodzakelijk dat getrouwe belijders van het Evangelie, in welk deel der wereld zij zich ook bevinden, geen giften verstrekken voor de Zending zoo lang zij niet bevredigend worden ingelicht over de wijze, waarop hun gaven op Zending- en Evangelisatie- arbeidsveld worden aangewend.

TEN SLOTTE dragen de Zendingenootschappen en Kerken op het Arbeldsveld, die zich bij den Nationalen Christen-Raad hebben aangesloten, eveneens schuld, aan- gezien zij zich niet kunnen vrijspreeken van verantwoor- delijkheid voor daden van een Raad, waarvan zij officieel lid zijn.

Dit neemt intusschen niet weg, dat men oog kan hebben voor den moeilijken toestand der loyale leden van de Pres- byteriaansche, Methodistische, Baptistische en andere Zending- en, die onder „force majeure" of uit andere oorzaak, aan hun kenvermogen ontsnappend, binnen den kring van deze onder modernistische controle staande lichamen getrokken werden. Maar daarmee vinden wij toch nog geen goede verklaring waarom Zendingenootschappen, zooals b.v. de „Baseler Mission" — die zoo veel loyale ondersteuners en medehelpers vindt in Zwitserland en Duitschland — het er op wagen haar goeden naam in het Moederland en in den Vreemde te verspelen door officieel mede te werken met den Nationalen Christen-Raad. Hadden die Missies, telkens zich geplaatst vindend in acheve positie, enkele jaren geleden de leiding gevolgd van sterke en kracht ontwikkelende evangelische lichamen en de vereeniging met den Nationalen Christen-Raad van de hand gewezen, of hadden zij denzelfden stap gedaan als de China Inland Mission en haar medewerkende genootschappen (Lieben- zell Mission enz.), die zich in 1923 eens voor al terug-